

BESLUTNING nr. A1**2015/EØS/76/08**

av 12. juni 2009

om innføring av en framgangsmåte for dialog og megling med hensyn til dokumenters gyldighet, fastsettelse av hvilken lovgivning som skal gjelde og tilståelse av ytelser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004

(2010/C 106/01)(*)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSJON FOR
KOORDINERING AV TRYGDEORDNINGER HAR –

under henvisning til artikkel 72 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger⁽¹⁾, der det er fastsatt at Den administrative kommisjon har ansvaret for å behandle alle administrative spørsmål eller fortolkningsspørsmål som oppstår som en følge av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 883/2004 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 av 16. september 2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger⁽²⁾,

under henvisning til artikkel 76 nr. 3, artikkel 76 nr. 4 annet ledd og artikkel 76 nr. 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 om medlemsstatenes kompetente myndigheters og institusjoners plikt til å samarbeide for å sikre en riktig gjennomføring av disse forordningene,

under henvisning til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 987/2009 om rettsgyldighet for dokumenter og underlagsmateriale som viser en persons stilling,

under henvisning til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 987/2009 om midlertidig anvendelse av lovgivning og midlertidig

tilståelse av ytelser i tilfeller der to eller flere medlemsstater er uenige om hvilken lovgivning som skal gjelde,

under henvisning til artikkel 16 i forordning (EF) nr. 987/2009 om fastsettelse av en framgangsmåte for anvendelse av artikkel 13 i forordning (EF) nr. 883/2004,

under henvisning til artikkel 60 i forordning (EF) nr. 987/2009 om fastsettelse av en framgangsmåte for anvendelse av artikkel 68 i forordning (EF) nr. 883/2004,

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Et av de viktigste vilkårene for at fellesskapsreglene for koordinering av nasjonale trygdeordninger skal virke best mulig, er et nært og effektivt samarbeid mellom de ulike medlemsstatenes myndigheter og institusjoner.
- 2) Et av elementene i et godt samarbeid i henhold til forordningene er utveksling av opplysninger mellom myndigheter, institusjoner og personer, som skal bygge på prinsippene om offentlige tjenester, effektivitet, aktiv bistand, rask levering og tilgjengelighet.
- 3) Det er både i institusjonenes, myndighetenes og de berørte personers interesse at alle opplysninger som er nødvendige for å kunne fastslå og bestemme den berørte persons rettigheter og plikter, sendes eller utveksles så snart som mulig.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT C 106 av 24.4.2010, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 76/2011 av 1. juli 2011 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd) og protokoll 37, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 54 av 6.10.2011, s. 46.

⁽¹⁾ EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 284 av 30.10.2009, s. 1.

- 4) Prinsippet om lojalt samarbeid, som også er fastsatt i traktatens artikkel 10, innebærer også at institusjonene skal foreta en riktig vurdering av de fakta som er av betydning for anvendelsen av forordningene. Dersom det er tvil om et dokumentes gyldighet eller om at underlagsmaterialet er riktig, eller dersom medlemsstatene er uenige om fastsettelsen av hvilken lovgivning som skal gjelde eller hvilken institusjon som skal tilstå ytelsen, er det i de personenes interesse som omfattes av forordning (EF) nr. 883/2004, at de berørte medlemsstaters institusjoner eller myndigheter kommer til enighet innen rimelig tid.
- 5) I henhold til artikkel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 987/2009 skal en framgangsmåte for meglings følger i disse tilfellene.
- 6) Ved disse bestemmelser bekreftes og utvides Domstolens rettspraksis i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾, som har ført til at det er utviklet en standardframgangsmåte for tvister mellom medlemsstatene om attestenes gyldighet ved utsending, som har blitt konsolidert i den tidligere beslutning nr. 181 fra De europeiske fellelesskaps administrative kommisjon for trygd for vandrearbeidere⁽²⁾.
- 7) I henhold til både artikkel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 987/2009 kan saken bringes inn for Den administrative kommisjon når de berørte institusjoner og myndigheter ikke blir enige.
- 8) I henhold til artikkel 16 i forordning (EF) nr. 987/2009 skal denne framgangsmåten også følges når institusjonene eller myndighetene er uenige om anvendelsen av artikkel 13 i forordning (EF) nr. 883/2004.
- 9) Artikkel 60 i forordning (EF) nr. 987/2009 inneholder en lignende henvisning til artikkel 6 i nevnte forordning i tilfelle av uenighet om hvilken lovgivning som skal ha prioritet på området familieytelser.
- 10) Disse bestemmelsene bygger på artikkel 76 nr. 6 i forordning (EF) nr. 883/2004, der det er fastsatt at dersom det oppstår vanskeligheter med fortolkningen eller anvendelsen av nevnte forordning, skal institusjonen i den kompetente medlemsstat eller i bostedsstaten kontakte institusjonene i de berørte medlemsstater, og der det også er fastsatt at dersom det ikke finnes en løsning innen en rimelig frist, kan saken forelegges for Den administrative kommisjon.
- 11) Medlemsstatene har gitt uttrykk for at det er behov for å fastsette en standardframgangsmåte som skal følges før en sak kan forelegges for Den administrative kommisjon, og for å angi nærmere Den administrative kommisjons rolle som meglers i tilfeller der institusjonene er uenige om hvilken lovgivning som skal gjelde.
- 12) En lignende framgangsmåte er allerede fastsatt i flere bilaterale avtaler mellom medlemsstatene. Disse avtalene har tjent som modell for denne beslutning.
- 13) For å påskynde framgangsmåten er det ønskelig at kommunikasjonen mellom kontaktpersonene i institusjonene og hos myndighetene foregår elektronisk.

Etter vilkårene fastsatt i artikkel 71 nr. 2 i forordning (EF) nr. 883/2004

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

- I denne beslutning er det fastsatt regler for en framgangsmåte for dialog og meglings som kan anvendes i følgende tilfeller:
 - tilfeller der det er tvil om et dokumentes gyldighet eller om riktigheten av underlagsmateriale om en persons stilling ved anvendelse av forordning (EF) nr. 883/2004 eller forordning (EF) nr. 987/2009, eller
 - tilfeller der medlemsstater er uenige om hvilken lovgivning som skal gjelde.
- Framgangsmåten for dialog og meglings skal følges før saken kan forelegges for Den administrative kommisjon.
- Denne beslutning berører ikke anvendelsen av de forvaltningsmessige framgangsmåter som skal følges i henhold til den berørte medlemsstats nasjonale lovgivning.
- Dersom saken er gjenstand for en rettslig eller forvaltningsmessig klage i henhold til nasjonal lovgivning i den medlemsstat der den institusjon som utferdiget det berørte dokument ligger, skal framgangsmåten for dialog og meglings stilles i bero.

⁽¹⁾ EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 329 av 14.12.2001, s. 73.

5. Den institusjon eller myndighet som har uttrykt tvil om gyldigheten til et dokument som er utferdiget av en institusjon eller myndighet i en annen medlemsstat, eller som er uenig i den (midlertidige) fastsettelsen av hvilken lovgivning som skal gjelde, kalles heretter «den anmodende institusjon». Institusjonen i den andre medlemsstaten kalles heretter «den anmodede institusjon».

Første fase av framgangsmåten for dialog

6. Dersom en av situasjonene nevnt i nr. 1 oppstår, skal den anmodende institusjon kontakte den anmodede institusjon for å be om nødvendig avklaring av dens beslutning og eventuelt om at det berørte dokumentet trekkes tilbake eller erklæres ugyldig eller om at beslutningen behandles på nytt eller oppheves.
7. Den anmodende institusjon skal underbygge sin anmodning og angi at denne beslutning får anvendelse samt framlegge det underlagsmaterialet som anmodningen bygger på. Den skal opplyse hvem som blir institusjonens kontaktperson i første fase av framgangsmåten for dialog.
8. Den anmodede institusjon skal omgående bekrefte mottak av anmodningen per e-post eller telefaks og senest ti virkedager etter mottak av anmodningen. Den skal også opplyse hvem som blir institusjonens kontaktperson i første fase av framgangsmåten for dialog.
9. Den anmodede institusjon skal så snart som mulig underrette den anmodende institusjon om resultatet av sin undersøkelse, men senest innen tre måneder etter mottak av anmodningen.
10. Dersom den opprinnelige beslutningen bekrefte, oppheves og/eller dokumentet trekkes tilbake eller erklæres ugyldig, skal den anmodede institusjon underrette den anmodende institusjon. Den skal også underrette den berørte person og om nødvendig dennes arbeidsgiver om sin beslutning og om de framgangsmåtene som i henhold til nasjonal lovgivning skal benyttes for å bestride beslutningen.
11. Dersom den anmodede institusjon ikke kan avslutte sin undersøkelse innen tre måneder fordi saken er komplisert eller fordi kontrollen av visse opplysninger krever medvirkning fra en annen institusjon, kan den forlenge fristen med høyst tre måneder. Den anmodede institusjon skal så snart som mulig, men senest en uke før utløpet av den første fristen, underrette den anmodende institusjon om at fristen er blitt forlenget, angi grunnene til forsinkelsen og hvilken dato den regner med å ha avsluttet sin undersøkelse.
12. I ytterst uvanlige tilfeller kan de berørte medlemsstater avtale ikke å overholde fristene nevnt i nr. 9 og 11, forutsatt at forlengelsen av fristen er berettiget og står i

forhold til omstendighetene i det enkelte tilfellet samt at forlengelsen er tidsbegrenset.

Annen fase av framgangsmåten for dialog

13. Dersom institusjonene ikke kan komme til enighet i det første stadiet av framgangsmåten for dialog, eller dersom den anmodede institusjon ikke har vært i stand til å avslutte sin undersøkelse innen seks måneder etter mottak av anmodningen, skal institusjonene underrette sine kompetente myndigheter. Hver institusjon skal utarbeide en rapport om sin virksomhet.
14. Vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater kan beslutte å iverksette annen fase av framgangsmåten for dialog eller bringe saken direkte inn for Den administrative kommisjon.
15. Dersom de kompetente myndigheter iverksetter annen fase av framgangsmåten for dialog, skal de utnevne hver sin sentrale kontaktperson innen to uker etter at de har blitt underrettet av institusjonene. Kontaktpersonene trenger ikke nødvendigvis å ha direkte kompetanse på det aktuelle området.
16. Kontaktpersonene skal forsøke å oppnå enighet i saken innen seks uker etter at de ble utnevnt. Kontaktpersonene skal utarbeide hver sin rapport om sin virksomhet og underrette institusjonene om resultatet av annen fase av framgangsmåten for dialog.

Framgangsmåten for meglings

17. Dersom det ikke oppnås enighet under framgangsmåten for dialog, kan de kompetente myndigheter bringe saken inn for Den administrative kommisjon. De kompetente myndigheter skal utarbeide hver sin rapport til Den administrative kommisjon som inneholder de viktigste tvistepunktene.
18. Den administrative kommisjon skal forsøke å oppnå enighet innen seks måneder fra den dag den fikk seg saken forelagt. Den kan beslutte å forelegge saken for den forlikskomiteen som kan nedsettes i henhold til Den administrative kommisjons vedtekter.

Sluttbestemmelser

19. Medlemsstatene skal hvert år avlegge rapport for Den administrative kommisjon om antall tvister der framgangsmåten fastsatt i denne beslutning har fått anvendelse, hvilke medlemsstater som er berørt, de viktigste spørsmålene, framgangsmåtenes varighet og resultatet av framgangsmåten.
20. Medlemsstatene skal framlegge sin første årlige rapport innen tre måneder etter avslutningen av det første året denne beslutning fikk anvendelse.

21. Innen tre måneder etter mottak av de første årlige rapportene skal Den administrative kommisjon vurdere medlemsstatenes erfaringer med anvendelsen av denne beslutning, idet det tas hensyn til medlemsstatenes rapporter. Den administrative kommisjon skal etter det første året beslutte om det fortsatt skal utarbeides rapporter en gang i året eller ikke.
22. Denne beslutning skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra den dag forordning (EF) nr. 987/2009 trer i kraft.

President for Den administrative kommisjon

Gabriela PIKOROVÁ
